

Advies

Rolnummer: LPL. 102

DE BEDRIJFSKOMMISSIEKAMER VOOR LAGERE
PUBLIEKRECHTELIJKE LICHAMEN, ADVISERENDE NAAR
AANLEIDING VAN EEN VERZOEK OM BEMIDDELING EN ADVIES
INZAKE EEN GESCHIL TUSSEN:

De ondernemingsraad Dienst Wonen van de gemeente Amsterdam, hierna te noemen: de ondernemingsraad, enerzijds

en

de gemeente Amsterdam (de ondernemer), vertegenwoordigd door de gemeentesecretaris, hierna te noemen: de ondernemer, anderzijds.

Verloop van de procedure

Op 17 maart 2005 heeft de Bedrijfscommissiekamer voor de Lagere Publiekrechtelijke Lichamen een schrijven van de ondernemingsraad ontvangen waarin mr. J. Hermes, van De Voort Hermes De Bont, advocaten & mediators, namens de ondernemingsraad het geschil beschrijft dat tussen de ondernemingsraad en de ondernemer is gerezen met betrekking tot de instelling van een Centrale Ondernemingsraad (verder: COR) voor de gemeente Amsterdam. Hieraan voorafgaand hebben partijen overleg gevoerd over de wenselijkheid van de instelling van een COR en het daartoe te volgen traject. Daarbij is met name gesproken over de termijn waarbinnen een COR zou moeten worden ingesteld en aan welke voorwaarden moet worden voldaan alvorens tot de instelling van een COR kan worden overgegaan.

Behandeling van het geschil

Bij brief van 16 maart 2005 heeft de ondernemingsraad het geschil ter bemiddeling c.q. advisering als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de WOR voorgelegd aan de Bedrijfscommissie voor de Overheid. Dit geschil is door de Bedrijfscommissie ter behandeling doorverwezen naar de Bedrijfscommissiekamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen (hierna: de Kamer).

De ondernemer heeft bij schrijven d.d. 12 mei 2005, zijn visie gegeven op het betreffende geschil.

De Kamer heeft partijen in de gelegenheid gesteld om op 14 juni 2005 tijdens een zitting van de Kleine Commissie – welke de Kamer uit haar midden heeft

Bedrijfscommissiekamer voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen, LPL.102

samengesteld voor de uitvoering van het mondelinge gedeelte van de bemiddelingsprocedure – hun standpunten toe te lichten.

Namens de ondernemingsraad zijn verschenen de heer J. Verhulst, voorzitter van de ondernemingsraad van de Dienst Wonen, de heer L.G. Hellings, voorzitter van de ondernemingsraad van de Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling, en de ambtelijk secretaris van de ondernemingsraad van de Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling, bijgestaan door zijn raadsman, de heer mr. J. Hermes.

Namens de ondernemer waren tijdens de hoorzitting aanwezig mevrouw A. Sutherland en mevrouw C. van Woerden, beiden adviseur Centraal Werkgeverschap.

Als toehoorder was tijdens de hoorzitting aanwezig de heer P. van Heijningen, voorzitter van de ondernemingsraad van de Bestuursdienst van Rotterdam.

Desgevraagd hebben partijen aangegeven wel te kunnen instemmen met een verlenging van de 2-maanden-termijn waarbinnen de Kamer het advies behoort uit te brengen.

Voorts hebben partijen laten weten het advies niet als bindend te beschouwen.

Omvang van het geschil

De ondernemingsraad vraagt om bemiddeling dan wel advies in het geschil aangaande het al dan niet overgaan tot de instelling van een COR op grond van artikel 33, lid 1 van de WOR.

Standpunt van de ondernemingsraad

In zijn verzoekschrift van 16 maart 2005 heeft de ondernemingsraad –kort samengevat- het volgende naar voren gebracht.

In november 2003 is in een samenwerking tussen een aantal ondernemingsraden van de stadsdelen en centrale diensten van de gemeente Amsterdam, de initiatiefgroep Centrale Ondernemingsraad geïnstalleerd. De initiatiefgroep is samengesteld uit een vijftal deelnemers afkomstig van een deel van de instellende ondernemingsraden. Het doel van de initiatiefgroep is om toe te werken naar de instelling van een Centrale Ondernemingsraad. De reden hiervoor is dat er voor de goede toepassing van de Wet op de Ondernemingsraden (verder: WOR) een COR nodig is, omdat er in toenemende mate binnen de gemeente Amsterdam sprake is van aangelegenheden van gemeenschappelijk belang voor alle of de meerderheid van de ondernemingen waarvoor ondernemingsraden zijn ingesteld. Als voorbeeld hiervan geeft de ondernemingsraad de notitie “Agenda 2006” en ter ondersteuning van de door de ondernemingsraad gesignaleerde centralisatie ontwikkeling wijst de ondernemingsraad op de voorgenomen plannen tot invoering van shared service centra voor ICT en Human Resources. De consequentie van de deze ontwikkeling is volgens de ondernemingsraad dat steeds meer bevoegdheden van diensten en stadsdelen worden gecentraliseerd en worden vertaald naar gemeenschappelijk beleid. De medezeggenschap kan thans in onvoldoende mate inspelen op de gemeenschappelijke aangelegenheden waarover hem adviesrecht dan wel instemmingsrecht toekomt op grond van de artikelen 25 resp. 27 van de

WOR. Tevens kan er vanwege het ontbreken van een COR op concernniveau geen invulling worden gegeven aan artikel 24 van de WOR: het in een overlegvergadering bespreken van komende advies- en instemmingstrajecten alsook het maken van afspraken daarover. Niet alleen kan er op het hoogste niveau geen medezeggenschap worden uitgeoefend, op de thans bestaande niveaus kalft de medezeggenschap volgens de ondernemingsraad af.

Met betrekking tot het argument van de ondernemer dat de stadsdelen een grootmandaat hebben en derhalve over een ruime mate van autonomie beschikken, voert de ondernemingsraad aan dat dit is gebaseerd op een verordening waarin bepaalde bevoegdheden zijn uitgezonderd en bij het College van Burgermeester en Wethouders blijft. Deze uitzonderingen impliceren volgens de ondernemingsraad de mogelijkheid om de verordening op dit punt ten behoeve van een COR aan te passen.

De ondernemingsraad is zich bewust van het feit dat de instelling van een COR zorgvuldig dient te gebeuren en dat op uiterst zorgvuldige wijze zal moeten worden omgegaan met de consequenties richting directeuren en stadsdeelsecretarissen. Ook de ondernemingsraad verkiest een volmondig “ja” van alle betrokken partijen – bonden, directeuren en stadsdeelsecretarissen – maar beseft dat de praktijk leert dat dit niet realistisch is. Het niet instellen van een COR levert volgens de ondernemingsraad strijdigheid op met de Wet op de Ondernemingsraden. Op basis hiervan en de voorgaande standpunten is de ondernemingsraad van mening dat de ondernemer zijn verantwoordelijkheid moet nemen en tot instelling van een COR dient over te gaan.

Standpunt van de ondernemer

Door de ondernemer wordt – in het kort weergegeven - aangevoerd dat de gemeente, anders dan de ondernemingsraad beweert, niet principieel afwijzend staat tegenover een COR. De ondernemer is wel van mening dat er eerst een aantal praktische punten en vragen nader uitgezocht moet worden, alvorens tot de instelling van een COR kan worden overgegaan. Dit betreft met name de medewerking van de diensttakken, de invloed van het bestuurlijk stelsel (bevoegdheden stadsdelen), de positie van de gemeentesecretaris, die thans niet de ambtelijk leidinggevende is van de directeuren van de diensten is noch bevoegd is namens de stadsdelen op te treden en de rol van de bonden (verhouding COR en Georganiseerd Overleg). De ondernemer heeft vanaf de eerste keer (februari 2004) dat hij met de initiatiefgroep over de instelling van een COR heeft gesproken kenbaar gemaakt dat hij de termijn die de initiatiefgroep heeft gesteld, maart 2005 en later juni 2005, onhaalbaar acht gezien het complexe traject en de vele vragen die dienen te worden uitgezocht. De ondernemer is van mening dat de initiatiefgroep hier te gemakkelijk aan voorbij gaat.

De ondernemer voert tevens aan dat in een vervolgesprek, in juni 2004, is afgesproken dat de initiatiefgroep zou gaan praten met de bonden, alvorens verder overleg met de ondernemer plaats zou vinden. In november 2004 heeft de initiatiefgroep bij de ondernemer een verzoek ingediend voor een nieuw gesprek. De ondernemer heeft hiermee ingestemd, zij het dat hij daar niet veel van verwachtte aangezien de initiatiefgroep nog niet had gesproken met de bonden. De initiatiefgroep is in eerste instantie niet ingegaan op een gesprek over de stand van

zaken, maar heeft de ondernemer een soort van ultimatum gesteld. Daarmee heeft de initiatiefgroep, volgens de ondernemer, het pad van het verkennend en oriënterend bespreken van de mogelijke instelling van een COR verlaten. De ondernemer betwist de stelling van de ondernemingsraad dat de medezeggenschap binnen de gemeente afkalft. De ondernemer bestrijdt niet dat de verordening op de stadsdelen gewijzigd kan worden, echter stelt wel dat voor het welslagen van een COR de –vrijwillige – medewerking van de stadsdelen een absoluut vereiste is. Tevens voert de ondernemer aan dat hij bereid is (en dit ook doet) om de verantwoordelijkheid voor de instelling van een COR op zich te nemen. De ondernemer doet dit volgens hem door op constructieve wijze gesprekken te voeren met de initiatiefgroep. Het nemen van de verantwoordelijkheid wordt echter bemoeilijkt, omdat een van de partijen de indruk wekt alleen maar ‘ja’ op het eigen trajectplan te willen horen. De ondernemer heeft, ter overbrugging van de tijd die nodig is voor de voorbereiding van de instelling van een COR, de initiatiefgroep voorgesteld op korte termijn een informele medezeggenschapsvorm – een informeel platform - zonder de formele bevoegdheden van een COR in te stellen. Ook voor een dergelijk platform is draagvlak en instemming van diverse partijen noodzakelijk. De ondernemer is van mening dat een dergelijke informele constructie op korte termijn van start kan gaan en een goede aanloop tot de instelling van een COR kan zijn. De initiatiefgroep heeft duidelijk gemaakt dat een dergelijk voorstel niet bespreekbaar is.

De ondernemer is op basis van voorgaande standpunten van mening dat het verzoek van de ondernemingsraad niet kan worden ingewilligd, omdat de gemeente Amsterdam helemaal niet van mening is dat er geen COR ingesteld moet worden. Gemeente en vertegenwoordigers van ondernemingsraden zijn in gesprek over de mogelijkheden tot en de hindernissen bij het instellen van een COR. Dit gesprek zou moeten worden voortgezet in een gezamenlijke werkgroep. De gemeente verzoekt de Commissie dan ook partijen te adviseren door te gaan met de gesprekken in de vorm van een gezamenlijke werkgroep.

Ter zitting verkregen inlichtingen

Tijdens de hoorzitting zijn – samengevat - de volgende (nieuwe) inlichtingen verstrekt.

Daartoe door de voorzitter als eerste in de gelegenheid gesteld, merkt de raadsman van de ondernemingsraad alvorens inhoudelijk op het geschil in te gaan, op dat hij het verzoek tot bemiddeling en advies bij de Bedrijfscommissie heeft ingediend namens de ondernemingsraad Dienst Wonen en niet namens de ondernemingsraad Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling.

Inhoudelijk benadrukt de raadsman van de ondernemingsraad dat de eisen die de ondernemer stelt, alvorens kan worden overgegaan tot de instelling van een COR onmogelijk te vervullen zijn. De ondernemingsraad handhaaft dan ook zijn stelling dat de gemeente niet bereid is te komen tot een COR. Het is vooral vanwege het opwerpen van de obstakels door de ondernemer, dat de ondernemingsraad zich tot de Bedrijfscommissie heeft gewend teneinde een

principiële uitspraak te krijgen over een door de ondernemer in te stellen COR op een nader vast te stellen moment.

De ondernemingsraad heeft vervolgens voorbeelden aangedragen - waaronder de oprichting van een Shared Service Centre HR waarbij slechts aan de elf koplopende diensten (dat zijn de diensten die bij de start van het Shared Service Centre HR zijn betrokken) om advies is gevraagd, terwijl dit binnen vijf jaar voor alle diensten van de gemeente Amsterdam moet gelden - om het belang van de instelling van een COR voor de gemeente Amsterdam aan te tonen. Tevens verwijst de ondernemingsraad naar de gemeente Rotterdam, waar binnen korte termijn zal worden overgegaan tot de instelling van een COR, hetgeen volgens de gemeente Rotterdam vanuit de concerngedachte een logische consequentie is.

Met betrekking tot de positie van de stadsdelen voert de ondernemingsraad aan dat de gemeente Amsterdam, als publiekrechtelijk persoon, de ondernemer is die de stadsdelen als ondernemingen in stand houdt. Indien dit niet het geval is, dienen de stadsdelen volgens de ondernemingsraad elk afzonderlijk als publiekrechtelijk persoon en dus de ondernemer in de zin van de WOR te worden beschouwd. In dat geval is de ondernemingsraad van mening dat er sprake is van het bepaalde in artikel 3 van de WOR, namelijk van 'een in een groep verbonden ondernemers'. Dit is het geval als er sprake is van een gemeenschappelijke leiding of van stelselmatige invloed. Dit zelfde is volgens de ondernemingsraad van toepassing met betrekking tot de Diensten van de gemeente Amsterdam, waarbij op een aantal punten ten minste sprake is van een gezagsverhouding. De ondernemingsraad verwijst ter onderbouwing van de gemeenschappelijkheid en de gezagsverhouding naar de WOR-verordening en voert hiertoe tevens het eerder aangehaalde voorbeeld van de shared service centra aan. De ondernemingsraad is het eens met het feit dat de juridische positie van de stadsdelen zorgvuldig moet worden onderzocht, echter dit kan volgens hem onmiddellijk en staat de instelling van een COR niet in de weg. Te meer daar artikel 33, eerste lid, van de WOR de ondernemer verplicht tot het instellen van een COR, wanneer dit bevorderlijk is voor een goede toepassing van de wet.

De ondernemer heeft tijdens de hoorzitting geen (nieuwe) inlichtingen verstrekt. Hij blijft bij zijn standpunt niet tegen een COR te zijn, maar eerst een aantal zaken goed te willen uitzoeken alvorens over te gaan tot de daadwerkelijke instelling van een COR, zoals de positie van de stadsdelen, de bevoegdheden van de gemeentesecretaris en de afbakening van de bevoegdheden tussen de COR en het Georganiseerd Overleg.

Het is de Kamer tijdens de hoorzitting gebleken dat de vertegenwoordiger van de ondernemer over onvoldoende tot geen mandaat beschikte om een bemiddeling een reële kans te geven. Het door de Kamer gedane bemiddelingsvoorstel in de vorm van de inschakeling van een gezaghebbende onafhankelijke deskundige is door de ondernemingsraad verworpen. De Kleine Commissie stelt dan ook vast dat er geen ruimte is voor het bereiken van een minnelijke schikking. De Bedrijfscommissiekamer zal derhalve een advies uitbrengen over de toepassing van de WOR.

Relevante bepalingen uit de WOR:

Art. 1.

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

a. – d. [...]

e. bestuurder: hij die alleen dan wel te zamen met anderen in een onderneming rechtstreeks de hoogste zeggenschap uitoefent bij de leiding van de arbeid;

f. [...]

2. – 4. [...]

Art. 4.

1. [...]

2. Het onderdeel waarvoor een afzonderlijke ondernemingsraad is ingesteld, wordt beschouwd als een onderneming in de zin van deze wet.

Art. 33

1. De ondernemer die twee of meer ondernemingsraden heeft ingesteld stelt tevens voor de door hem in stand gehouden ondernemingen een centrale ondernemingsraad in indien dit bevorderlijk is voor een goede toepassing van deze wet ten aanzien van deze ondernemingen.

2. De ondernemer die meer dan twee ondernemingsraden heeft ingesteld stelt voor een aantal van de door hem in stand gehouden ondernemingen een groepsondernemingsraad in indien dit bevorderlijk is voor een goede toepassing van deze wet ten aanzien van deze ondernemingen.

3. [...].

Art. 46d

Ten aanzien van een onderneming, waarin uitsluitend of nagenoeg uitsluitend krachtens publiekrechtelijke aanstelling arbeid wordt verricht, gelden de volgende bijzondere bepalingen:

a. Voor de toepassing van deze wet wordt als bestuurder in de zin van deze wet niet aangemerkt

1° - 2° [...]

3° bij een gemeente: de burgemeester, een lid van het college van burgemeester en wethouders of een lid van de gemeenteraad;

4° - 8°

b. – i. [...]

Overwegingen van de Kamer bij haar advies

Met betrekking tot het door partijen naar voren gebrachte en het ter zitting besprokene, overweegt de Kamer het volgende.

Artikel 33, eerste lid, van de WOR regelt dat de ondernemer die twee of meer ondernemingsraden heeft ingesteld tevens voor de door hem in stand gehouden

ondernemingen een centrale ondernemingsraad instelt, indien dit bevorderlijk is voor een goede toepassing van deze wet ten aanzien van deze ondernemingen. De formulering heeft een imperatief karakter.

Vast staat dat de ondernemer, de gemeente Amsterdam, meer dan twee ondernemingsraden heeft ingesteld, te weten 52 in totaal, inclusief de 14 stadsdelen.

Voor de bepaling of de ondernemer ook daadwerkelijk een COR moet instellen is leidend of dit bevorderlijk is voor een goede toepassing van de WOR ten aanzien van de door hem in stand gehouden ondernemingen. De ondernemingsraad heeft zowel in zijn verzoekschrift als tijdens de hoorzitting aangevoerd dat er in toenemende mate binnen de gemeente Amsterdam sprake is van aangelegenheden van gemeenschappelijk belang voor alle of de meerderheid van de ondernemingen waarvoor ondernemingsraden zijn ingesteld. De ondernemingsraad geeft als voorbeelden hiervan "Agenda 2006", integriteitbeleid, mobiliteitbeleid, opleidingsbeleid concern, doorstroming top, verzuim aanpak concern en de instelling van een tweetal shared service centra (ICT en Human Resource). Het bestaan van concernbrede aangelegenheden en een tendens tot centralisatie van de zeggenschap worden door de ondernemer niet tegengesproken. Wel heeft de ondernemer tijdens de hoorzitting aangegeven dat dit volgens hem niet leidt tot uitholling van de medezeggenschap. Alle WOR-aangelegenheden worden aan de betreffende ondernemingsraden conform de bepalingen van de WOR voorgelegd dan wel met overeenstemming met de vakbonden in publiekrechtelijke regelingen vastgelegd. De ondernemingsraad bestrijdt dit en geeft als voorbeeld de instelling van het Shared Service Centre Human Resource, waarbij alleen de elf ondernemingsraden van de diensten die bij de start hiervan zijn betrokken om advies is gevraagd over een reeds afgerond voorgenomen besluit.

De Kamer heeft op basis van hetgeen is aangegeven de overtuiging gekregen dat er zowel sprake is van concernbrede aangelegenheden als een duidelijke tendens tot centralisatie van de zeggenschap binnen de gemeente Amsterdam. Voorts is de Kamer van mening, dat als gevolg hiervan voor een goede toepassing van de WOR, de instelling van een COR bevorderlijk is, immers de medezeggenschap dient de zeggenschap te volgen, ten einde te voorkomen dat ten aanzien van voor het totale personeel van belang zijnde aangelegenheden de medezeggenschap geen rol op grond van de WOR wordt toegeedeeld. De conclusie is dan ook dat er alle redenen is toepassing te geven aan de verplichting op grond van artikel 33, eerste lid, van de WOR.

De ondernemer heeft in zijn verweerschrift en tijdens de hoorzitting aangegeven niet tegen de instelling van een COR te zijn, maar dat er alvorens een COR ingesteld kan worden een aantal problemen dient te worden opgelost. De Kamer is van mening, dat nu duidelijk is dat de ondernemer op basis van artikel 33, eerste lid, van de WOR verplicht is tot de instelling van een COR, deze gelet op het imperatieve karakter van het artikellid, eerst dient te worden ingesteld. De Kamer erkent dat de voorwaarden en problemen die de ondernemer naar voren heeft gebracht reëel zijn en tijd vergen om te worden opgelost, wil een COR goed kunnen functioneren. Dit geldt met name voor het argument van de bestuurder

aangaande de bestuurlijke verhoudingen met de stadsdelen. De Kamer beveelt de ondernemer dan ook aan om in eerste instantie over te gaan tot de instelling van een GOR (artikel 33, lid 2, van de WOR) voor alle andere ondernemingen van de gemeente Amsterdam en op een later moment over te gaan tot het instellen van een COR voor alle ondernemingen van de gemeente Amsterdam, met inbegrip van de stadsdelen. Naar de mening van de Kamer moet het mogelijk zijn om op verantwoorde wijze op uiterlijk 1 november 2005 een GOR te hebben ingesteld.

Met betrekking tot voorgaande overweegt de Kamer uitdrukkelijk dat de wetgever bij de wijziging in 1998 van het eerste en tweede lid van artikel 33 van de WOR, de procedure omtrent de totstandkoming van een COR respectievelijk een GOR heeft herzien.

Bij de wijziging van de formulering van genoemde artikelliden is in de Memorie van Toelichting bij het betreffende wetsvoorstel het volgende opgenomen over mogelijke bezwaren tegen de instelling van een COR of GOR:

‘Is een vereniging van werknemers, een ondernemingsraad of een andere belanghebbende van mening dat de door de ondernemer voorgenomen instelling van een centrale ondernemingsraad of groepsondernemingsraad niet bevorderlijk is voor een goede toepassing van de wet, dan staat voor hen de mogelijkheid open om zich daartegen – na bemiddeling door de bedrijfscommissie – te verzetten op grond van artikel 36, eerste lid. Het betreft immers een geschil over instelling van een ondernemingsraad.’
(Tweede-Kamerstuk 24 615, nr. 3, pag. 45).

Evenals eerder in de Memorie van Toelichting is aangegeven wijst de Kamer de ondernemer op het feit dat de door de ondernemer in zijn reacties gestelde instemming van de vakbonden voor een goed functioneren van een COR resp. GOR het wel wenselijk is, maar dat het ontbreken daarvan, gegeven de mogelijkheid van bezwaar en beroep die de WOR biedt, het instellen van een COR resp. GOR niet in de weg kan staan.

Met betrekking tot de positie van de gemeentesecretaris ten opzichte van de directeuren en stadsdelen, merkt de Kamer het volgende op. Artikel 46d, onderdeel a onder ten derde, van de WOR geeft aan wie in een gemeente niet als bestuurder in de zin van de WOR wordt aangemerkt. Door de opname van dit artikelonderdeel heeft de wetgever uitdrukkelijk aan willen geven dat de hoogst aangestelde medewerker van een gemeente, i.c. de gemeentesecretaris, namens de onderneming ‘gemeente’ dient op te treden als ‘bestuurder in de zin van de WOR’. Daaraan doet niet af welke positie betrokkene in de bedrijfsorganisatie inneemt. Hij is alleen dan geen bestuurder in de zin van de WOR wanneer een gemeente heeft besloten om met toepassing van artikel 4 van de WOR voor onderdelen van de onderneming een afzonderlijke ondernemingsraad in te stellen en het een onderneming betreft waarvan hij op grond van de bedrijfsorganisatie niet zelf degene is die ‘rechtstreeks de hoogste zeggenschap uitoefent bij de leiding van de arbeid.’(artikel 1, eerste lid, onderdeel e, van de WOR)

De Kamer beveelt de ondernemer aan om, zoals hij zelf heeft voorgesteld in zijn verweerschrift, de instelling van een COR resp. GOR te bewerkstelligen vanuit een gezamenlijke werkgroep. De (eind)verantwoordelijkheid voor de ordentelijke

Bedrijfscommissiekamer voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen, LPL.102

instellen van een COR resp. GOR, conform artikel 33, eerste en tweede lid van de WOR, ligt bij de ondernemer.

Advies

De Bedrijfscommissie voor de Overheid, kamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen, adviseert de ondernemer in de zin van de WOR om binnen afzienbare termijn, dat wil zeggen uiterlijk 1 november 2005, tot de instelling van een GOR voor alle ondernemingen van de gemeente Amsterdam - met uitzondering van de stadsdelen - over te gaan, aangezien dit bevorderlijk is voor een goede toepassing van de WOR ten aanzien van die door hem in standgehouden ondernemingen. Tevens adviseert de Bedrijfscommissie de ondernemer op een later moment over te gaan tot de instelling van een COR voor alle ondernemingen van de gemeente Amsterdam, met inbegrip van de stadsdelen.

Den Haag, d.d. 29 juni 2005

De Bedrijfscommissiekamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen,
namens deze,

P. Wiechmann
Voorzitter

mr. M.P. Hofkes
Secretaris

Wanneer partijen ook na dit advies niet tot overeenstemming komen, kunnen zij het geschil, onder overlegging van dit advies, binnen dertig dagen na verzending daarvan, bij gemotiveerd schrijven voorleggen aan de Rechtbank, sector Kanton, (artikel 36, vierde lid, van de WOR).